

[Gerda Møller.]

at gårdejer Asger Jørgensen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 27. oktober d. å., og
at overpostbud Normann Andersen godkendes som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 28. oktober d. å.

Hermed sluttede forhandlingen.

Udvalgets indstilling om godkendelse af gårdejer Asger Jørgensen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 27. oktober 1970

vedtoges enstemmigt med 102 stemmer.

Udvalgets indstilling om godkendelse af overpostbud Normann Andersen som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 28. oktober 1970

vedtoges enstemmigt med 106 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af Hanne Reintoft til udenrigsministeren:

„Finder ministeren ikke — under henvisning til folketingets ofte udtalte ønsker om fred i Vietnam — at det er på tide i det omfang, det er muligt, og i de internationale organer, hvor Danmark har sæde, at støtte den provisoriske revolutionære regering i Sydvietnam i gennemførelse af dens konstruktive program til afslutning af krigen i Vietnam?“

Hanne Reintoft: Der er desværre på ny grund til at minde regeringen og det meste af folketinget om, at USAs krig mod det vietnamesiske folk stadig går videre. I denne situation har Sydvietnams provisoriske revolutionære regering fremsat et forslag til afslutning af krigen, som burde påkalde alles opmærksomhed. Det består af 8 punkter, hvis hovedindhold er, at hvis USA erklærer sig beredt til at trække alle sine styrker bort inden 30. juni 1971, vil de vietnamesiske befrielsesstyrker indstille kamphandlingerne mod dem og slutte overenskomst om garanti for deres sikkerhed og om frigivelse af fanger. Samtidig skal den syd-vietnamesiske befolkning løse sine egne

problemer gennem dannelsen af en koalitionsregering, der „afspejler hele folkets håb“, som der står, „og vilje til fred, uafhængighed, neutralitet, demokrati og national enhed.“ Denne regering skal bestå af personer, som går ind herfor, både fra den nuværende Saigonadministration, fra PRG og fra andre politiske retninger. Beklageligvis har vores militærpartner USA ikke kunnet acceptere forslaget, men har overset det; præsident Nixon fastholder, at der kun kan blive tale om en tilbagetrækning i den udstrækning, det kan lykkes at holde gang i en „vietnamiseret“ krig, som han udtrykker sig, og han kræver, at de nuværende ledere ubetinget skal forblive ved magten.

Jeg skal erindre om, at præsident Thieu så sent som den 15. juli i år erklærede:

„Jeg er fuld af beslutsomhed om at undertrykke enhver bevægelse, der kræver fred.“

Der er derfor al mulig grund til at gøre krigspolitikere klar over, at fordømmelsen af deres fremfærd er uformindsket, ligesom den svenske regering har givet udtryk for det. Den danske regering, som ikke har kunnet tage sig sammen til at anerkende de regeringer, der virkelig repræsenterer det vietnamesiske folk, må vel i det mindste give den indrømmelse til indstillingen i den danske befolkning, der er imod Vietnamkrigen, at den udtaler sin støtte til det syd-vietnamesiske ønske om konstruktive forslag til fred i landet.

Udenrigsministeren (Poul Hartling): Der er i den sidste måneds tid blevet fremsat to programmer for afslutning af krigen i Vietnam, dels det program, som det ærede medlem henviste til, og som der henvises til i spørgsmålet, dels det program, præsident Nixon fremsatte den 7. oktober i år.

Det er regeringens opfattelse, sådan som jeg senest har givet udtryk for det under åbningsdebatten for 3 uger siden, at Vietnamkonflikten må finde sin løsning ad politisk vej ved forhandlingsbordet. Det er ligeledes regeringens anskuelse, at det ikke ville gavne de igangværende forhandlinger, om man fra dansk side tog parti ved at udtale støtte til dette eller hint program; et sådant skridt ville ikke bidrage til at fremme den forhandlingsløsning, som alle her i tinget er enige om må være det endelige mål.